

Po czwarte, rozporządzenie z 28 września 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną dopuszcza zabijanie, chwywanie itd. wydry (Lutra Lutra) występującej na terenie stawów rybnych uznanych za obreby hodowlane, mimo iż jest ona gatunkiem wymagającym wg załącznika IV dyrektywy 92/43/EWG ścisłej ochrony.

(¹) Dz. U. L 206 s.7; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 02 P. 102 — 145

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 2 lutego 2011 r. — Veronsaajien oikeudenvaltontyksikkö

(Sprawa C-48/11)

(2011/C 103/30)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Veronsaajien oikeudenvaltontyksikkö

Uczestnik: A Oy

Pytanie prejudycjalne

Czy wymianę akcji, w ramach której fińska spółka akcyjna przenosi na spółkę norweską (w formie prawnej aksjeselskap) akcje jednej z należących do niej spółek i w zamian otrzymuje akcje wyemitowane przez spółkę norweską, należy, z uwzględnieniem art. 31 i 40 porozumienia EOG, traktować na płaszczyźnie podatkowej w taki sam neutralny sposób, jak gdyby ta wymiana akcji miała miejsce między krajowymi spółkami akcyjnymi lub między spółkami mającymi siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej?

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 17 listopada 2010 r. w sprawie T-61/10 Victoria Sánchez przeciwko Parlamentowi i Komisji, wniesione w dniu 4 lutego 2011 r. przez Fernanda Marcelina Victorię Sáncheza

(Sprawa C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (przedstawiciel: P. Suarez Plácido, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski i Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia z dnia 17 listopada 2010 r. wydanego przez Sąd (czwarta izba), uznanie, że skarga na bezczynność wniesiona przez F. M. Victorię Sáncheza jest dopuszczalna i nie jest oczywiście pozbawiona podstawy prawnej, oraz uchylenie postanowienia o kosztach;
- w związku z powyższym rozstrzygnięcie przez Trybunał w przedmiocie skargi co do istoty sprawy lub ewentualnie przekazanie sprawy, po uznaniu dopuszczalności i zasadności skargi, do Sądu celem ponownego rozpoznania co do istoty oraz obciążenie pozwanych instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Naruszenie art. 44 regulaminu postępowania przed Sądem, ponieważ skarga wszczynająca postępowanie zawiera przedmiot sporu oraz zwięzłe przedstawienie podniesionych zarzutów i wreszcie żądania wnoszącego odwołanie przedstawione wyraźnie w skardze brzmią następująco: wydanie wyroku orzekającego, że bezczynność Parlamentu Europejskiego i Komisji w formie nieudzielenia odpowiedzi na pisemny wniosek złożony w dniu 6 października 2009 r. jest niezgodna z prawem wspólnotowym oraz wezwanie wymienionych organów do usunięcia tego uchybienia.
- 2) Naruszenie art. 20 ust. 2 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawny art. 17 TWE), art. 24 TFUE (dawny art. 21 TWE), art. 227 TFUE (dawny art. 194 TWE), zgodnie z art. 58 statutu Trybunału. Wyżej wspomniane naruszenie związane jest z wysłaną przez F. M. Victorię Sáncheza do Parlamentu Europejskiego w 2008 r. petycją, w której zwracał uwagę tej instytucji na ryzyko, na jakie narażony jest obywatel hiszpański, który ośmiela się ujawnić informację o korupcji politycznej i oszustwach podatkowych w tym państwie członkowskim. Wraz z petycją do Parlamentu została przekazana umowa podpisana przez wiodące osobistości jego kraju, w tym adwokata, którego nazwisko figuruje w nazwie największej kancelarii adwokackiej w Hiszpanii i Portugalii, w której wyjaśniono, w jaki sposób wspomniane osoby dokonywały oszustw podatkowych wobec organów skarbowych i wobec obywateli za pośrednictwem fikcyjnych i nieprzejrzystych dla państwa przedsiębiorstw. Petycję odłożono bez jakiegokolwiek rozpatrzenia, a żaden hiszpański poseł do Parlamentu Europejskiego nie odpowiedział na kolejne wnioski o wsparcie złożone przez wnoszącego odwołanie za pośrednictwem 10 wiadomości elektronicznych, w których zwracał się z prośbą o współpracę swych przedstawicieli w celu zagwarantowania swej nietykalności w związku ze skierowanymi do niego pogróżkami.
- 3) Naruszenie praw podstawowych ustanowionych w art. 6 TUE, art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przez pozwane instytucje ze względu na to, że bezczynność Komisji Europejskiej dotycząca pisma wysłanego w dniu 6 października 2009 r. stanowi poważne naruszenie art. 6 TUE, ponieważ instytucja ta musi dawać pierwszeństwo demokratycznej przestrzeni współżycia dla wszystkich obywateli europejskich, przestrzegać równości dostępu